

LO TEATRO CATALÀ

ANUNCIS
Y RECLAMS
à preus
CONVENCIONALS

PERIODICH SETMANAL INDEPENDENT

DE LITERATURA. ART, NOTICIAS Y ANUNCIS,

Destinat principalment á fomentar lo progrés é interessos del Teatro de Catalunya

Director: D. Joan Brú Sanclement

REDACCIÓ
Y ADMINISTRACIÓ
carrer Diputació
125, 2.ª, 3.^a

PREUS PER SUSCRIPCIÓ

En Barcelona. . . 1.00 pesseta trimestre.
Fora. . . 1.50 » »
Artistes estrangers, 25 pessetas l' any.

ULTRAMAR

Semestre. 7 pessetas
En any. 12 »

PREUS DE CADA NÚMERO

Número corrent. . . 10 céntims
Id. atressat. . . 15 »

Ab motiu de las festas de Nadal, lo número de **LO TEATRO CATALÀ** corresponent á la setmana entrant se publicarà lo dijous dia 24 del corrent.

Notas catalanistas

Desballestat lo projecte d' aparent Unió, concebut per «La Renaixensa» y sabudas de nostres habituals llegidors las causas que han fet abortar lo pensament, pera que ningú pugui dir que únicament hem sabut fer oposició y no hem presentat solucions propies que duguessin á terme per altra via la idea malmesa per sos iniciadors, ja que en ocasions diferents y en diversos llocs d' aquestas Notas hem manifestat que la unió de veras nos agradaria, entrem avuy á exposar nostre modo de pensar respecte á si pot ferse una unió estable; baix quinas bases podria ferse, y quinas haurian de ser las funcions sevas en cas de que arribés á constituirse.

Anem, donchs, resolent cada punt de persí.

¿Pot verificarse la unió entre los elements que forman lo regionalisme català? Donats los tres extrems ó agrupacions que la divisió abarca, veyem avuy per avuy bastant difícil la cosa, en virtut de que subsisteixen encara las causas que motivaren la disgregació del Centre Català y lo naixement consegüent de La Lliga de Catalunya.

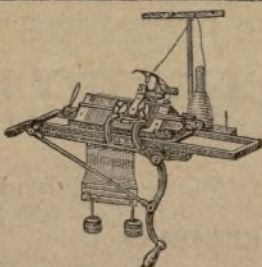
Si ellas haguessen desaparegut, la unió fóra senzilla, puig que bastaria la dissolució de La Lliga y lo retorn á la casa payral dels sócis que la forman, pera que las dos societats quedessin

fosas en una sola; solució que creyem fóra ben vista per lo Centre Català, tota vegada que ell perdona de bon grat los errors comesos per sos companys de causa.

Donat aquestpás, molt hi hauria ja adelantat pera reunir baix los plechs d' una mateixa bandera á tots los catalanistas, si 's té en compte que la fracció alimentada per «La España Regional» ha romput ja ab La Lliga y que essent sas tendencias ben definidas y may contrariadas per lo Centre Català entre quina doctrina politica hi cab perfectament la dels inspiradors de dita important revista, no tardaria, dihem, dita fracció en ampararse bonament á la sombra del arbre que ha donat y conserva la vida sana del regionalisme en Espanya. Aixís podria ferse noblement una unió sólida y de bona esperansa pera lo pervindre; mes ja hem confessat que no ho veyem fácil, per créuer existeixen per part de La Lliga las mateixas causas que produhiren la escisió. Més probable en los moments actuals creuriam una unió entre los altres elements de que hem parlat y lo Centre Català, tota vegada que ells ja s' han separat de La Lliga de Catalunya.

Ja que eix modo de poder fer marxar conformes y units als tres núcleos catalanistas no es prou factible, veyem de presentar la idea baix altre aspecte, exposant unas bases acceptables pera tothom y que no donguin lloch á mortificacions d' amor propi. Ja que la divisió tots convenim en que no es de fondo y que no mes existeixen variants de forma, ó restringencias del programa del Centre Català, ¿no fóra convenient que algú prengué la iniciativa y convoqués en Barcelona una gran reunió á la que fos convidat tothom de dintre y de fora y ahont se discutissen ab llibertat complerta los punts que informa lo programa adoptat per lo Centre Català, ampliantlo ó modificantlo en lo que 's cre-

VICTORIA

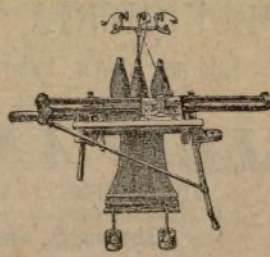
¡VICTORIA!

Es la máquina mes perfeccionada y la que proporciona la millor manera de guanyarse la vida á casa. S' hi fan mitjas, calcetins, camisetes, y demás géneros de punt. Preus reduhits y ensenyansa gratis.

Pera tota classe de datos, dirijirse al operari constructor

N. AGUSTI MANYOSA

Archs de Junqueras, 4, 1.er

CONCORDIA

gués de conveniència, y una vegada acabada la tasca de tal reunió, cada hui tornarà a sa corporació respectiva, mantenint sa vida independent y unidas totes per la acceptada aspiració comú?

Lo que acabem de proposar es sumament factible: no es cap fórmula humillant y voldriam que de debó trobés bona acollida entre 'ls catalanistas.

Una volta amigues las personas y unidas las tendencias, pera lo cambi de impresions y adopció d' acorts de ordre general, una vegada al any ó mes, segons las circunstancias ho aconsellessin, podrian reunir-se en lo local de la societat regionalista mes antigua Juntas ó Asambleas que s' ocuparian de dur á terme los ideals nostres, fundant y sostenint tot lo convenient al augment de propaganda. Una de las funcions immediatas de la unió en los termes proposats, hauria de ser la convenient fundació d' un diari catalá que sense vacilacions ni humillacions defensés nostres immaculats principis, com també fundar y protegir setmanaris de índole popular, quinas redaccions estessin formadas de personas independents y de fidelitat probada á nostra causa.

Unicament aixís, partint de bases amples y generosas, podria fer-se una Unió formal y durable: lo que no 's fassi aixís haurá de resultar indefectiblement com la que ha mort avans de naixer.

J. BRÚ.

ESTRENOS CATALANS

CALVO VICO.—*Amor, vanitat... y res.*

Devant de una numerosa y escullida concurrencia s' estrená lo dissapte passat en aquest teatro lo drama en tres actes *Amor, vanitat... y res.* original dels Srs. Vallcorba y Rocavert. La obra en conjunt té condicions, y si be revela en alguns passatjes certa inexperiencia per part dels autors, té en cambi alguns tochs acertats que denotan en ells (en los autors) disposició pera 'l cultiu del art dramátich.

L' argument de *Amor, vanitat... y res* s' explica ab pocas paraulas. Un marit que está cegament enamorat de la seva esposa, descubreix un dia la infidelitat de aquesta, sorprenentla en amorós colloqui ab lo seu amant; y boig, desesperat, després de llensar de casa al traïdor que li ha robat la honra y de haver tirat á la cara de la perjura tot lo fel que la desgracia fa brotar de sos llavis... se suïcida. Aquest cop fatal impresiona de tal modo á aquella dona culpable, que la rahó se li extravía y mor en mitj dels mes grans sufriments.

Com se veu, l' argument resulta bastant fals y los efectes rebuscats. Los autors han volgut portar á las taulas lo manosejat problema del adulteri y li han donat una solució que, la vritat, no convens. Además, los personatjes que intervenen en lo des-

arrollo de la acció, resultan algun tant acatronats; no 's mouhen ab lo desembrás degut: en una paraula, no *viuen* lo que 'ls hi passa. Hi ha també en la obra que 'ns ocupa algunas escenas cómicas que, atenuantlas un poch, produhirían, al nostre entendre, millor efecte.

Per lo demés, lo drama té situacions verdaderament dramáticas, está versificat notablement y conté escenas, especialment en lo según acte, que siguen molt aplaudidas.

La execució fou acceptable, distingintse la senyora Muntal que sapigué donar al seu paper tot lo relleu necessari, singularment en lo tercer acte, en que 's feu aplaudir ab justicia. Lo Sr. Tressols digué ab calor la seva part, lo propi que lo senyor Llibre, á benefici de qui 's donaba la funció.

La nena Tressols se 'n portá las simpatías del públich. Raras vegadas hem vist en la escena una criatura de la seva edat declamar un paper ab la seguretat é intenció qu' ella ho feu. Lo públich la premiá ab sos aplausos, com també als demés actors.

Los autors de *Amor, vanitat... y res* foren cridats á las taulas al final de tots los actes, no presentant-se fins al final de la obra.

Los senyors Vallcorba y Rocavert poden estar satisfets del seu primer éxit en lo teatro.—M.

Pe'l meu jardí

Tinch al meu jardí
tres mil flors galanas;
ni llirs, ni clavells,
ni rosetas blancas,
ni pensaments blaus,
ni jasmíns hi faltan.
Sembla un llibre d' or,
totas son boscanas;
son de suau perfum,
modestas y francas:
perque, al fi, al jardí
que jo tinch á casa
no hi entra cap flor
si no es catalana:
clavellets del bosch,
ginesta y campanas,
tot lo bó y millor
de nostras montanyas.
Sols al meu jardí
una me n' hi manca,
una qu' ara 'n sé,
una de molt maca.
Tot lo mal del cas
es que no n' hi ha un' altra;
l' haig d' aná á buscar
lluny, en una plana,
entre cent milions....
¡la feyna es pesada!
Per' trobarla, jo
no trigaré gayre:
prop del Priorat
es ella envejada
de totes las flors;
n' es la més ufana,

PELUQUERÍA ARTÍSTICA

Saló per' afeitar, tallar y rissar lo cabell.

DE

LLUIS ANGLADA

GRAN ASSORTIT DE PERRUQUES

y tota classe de postissos per' artistas de teatro

Boters, 8, entressuelo

CONSTRUCCIÓN DE TEATROS

SERVEY COMPLERT Y BO

pera guardarropias

Per informes y details, dirijirse al fuster del carrer d' Estruch, 11,

BARCELONA

es de cabell ròs,
es de coll de plata,
es de molt perfum,
es morena y alta,
la voltan rosers
y 's diu «Ma estimada»
¿Si la trobaré?
No trigaré gayre.

JOSEPH BURGAS

REVISTA TEATRAL

LICEO.—*Africana. Lucrezia.*

L' Africana, encara que sembli impossible, va surtir mes malament que las óperas posadas anteriorment en escena y la veritat es que no recordem may haver sentit l' inspirat *spartito* de Meyerbeer mes esmortuhit y desigual que en la actualitat. L' orquesta semolaba qu' ho feya a la forsa, sense donar color ni brillantés a las innumerables bellesas que esmaltan la obra immortal del gran mestre. En la tercera representació, fins va haverhi un segon oboe que en lo quart acte va donar una nota per altra, produhint lo consegüent xibarrí en las *alturas* y desmentint alló de la *nota pura* de que 'ns parlaba lo Sr. Pedrell en una de las sevas difusas y cabalísticas críticas publicadas en lo «Diario de Barcelona». ¡Ja ho veu, Sr. Pedrell! ¡Ni la *nota pura* 'ns queda d' aquella gloriosa y desfeta orquesta que tant oportunament recordaba! Pero prenguem paciència esperant temps millors, si es que venen, que ho duptem. La Sra. Bulicioff va passar sense protestas; pero res mes. Aquesta artista, qu' havia debutat una nit per sorpresa sustuhint en la *Aida* a la Sra. Bonaplata y 'sent rebuda ab aplauso per lo públich, va semblar que en *L' Africana* se li havia encomanat l' ensopiment que dominaba a tot-hom y no va fer res de notable en tota la nit. Lo senyor Lucignani en lo paper de Vasco de Gama sembla uns estalvis. Tot s' ho guarda per lo quart acte ahont canta una romanza no mes que passadora y l' andante del duo fent equilibris. En lo primer acte no diu casi res, y 'l *si natural* ab que finalisa, l' dona per encàrrech lo corista Sr. Cabot, sense que 'l tenor se prengui la molestia ni tant sols d' obrir la boca, al menos pera fer veurer que l' ha donat ell. En lo segon y tercer acte no se 'l sent; de modo que la ópera, per la part del tenor, queda reduhida a la mes minima expressió. ¡Vaja, Sr. Lucignani, animis una mica y canti tot lo qu' hagi de cantar, que jo suposo que quant li pagan no li escatiman pas los *quatrini*. Al Sr. Ughetto la part de Nelusko li vé gran y no 'n va tréurer cap partit. Nosaltres, que al parlar per primera vegada d' aquest apreciable artista, no li vam escatimar los elogis que 's mereixia, som los primers en reconèixer que aquesta obra no es per las sevas facultats, y farà molt bé d' aquí en avant escullint papers que s' adaptin a la seva veu si no vol véurer cambiar l' apreci que per ell sent la generalitat del públich. Los demés artistes fluixos y 'ls coros pitjor. Total, una *Africana* d' estar per casa.

La *Lucrezia* ha sigut l' ópera qu' ha surtit mes

rodona y mes igual de quantas s' han donat en la present temporada. La Sra. Borghi-Mamo que tant bons recors nos havia deixat anteriorment en la mateixa ópera y en lo *Mefistófele* de Boito, ha sigut novament aplaudida ab l' entusiasme que mereixen las escepcionals qualitats qu' avaloran a tant distingida artista. Es com sempre lo tipo genui y clássich de la soprano dramática dels temps antichs, ab las sevas exajeracions perdonables per lo convencionalisme dels personatjes que representa, plena de fibra y de sentiment, que sugestiona al públich, emitint la veu ab aquella escola afiligranada y pura que tant se troba a faltar avuy dia y salvant ab incomparable maestria las deficiencias dels seus ja causats aguts ab un estudi y talent artístich tant acabats, que sorprenen, enganyan y convencen al *amateur* mes meticulós. L' aplauso de surtida va repetir-se incesantment durant tota la ópera, que va convertir-se en un verdader y llegendari triomf per l' egregia artista. Lo Sr. Lucignani va desempenyar lo paper de Genaro a conciencia y a satisfacció del públich que va aplaudir-lo repetidas vegadas; y, encara qu' a nosaltres no 'ns va satisfer del tot l' interpretació amanerada de dita part, debem confessar que no va descompondre'l conjunt, y aixó es lo principal. Lo baix Sr. Merolles va fer un *Duca* inmillorable, pues aquet paper encaixa perfectament ab las sevas qualitats. Cuidant ab escrupulositat los mes petits detalls escénichs que coneix a fondo, recalcant sense esforços ni exajeracions las intencionadas frases del seu paper y cantant ab lo gust y distinció a que 'ns té acostumats, va ferse aplaudir en l' aria del segon acte y al final del tercer, 'sent cridat repetidas voltas a la escena en companyia de la Sra. Borghi-Mamo y del senyor Lucignani. La contralt, discreta en la part d' Orsino. Los coros y l' orquesta bé. Resumint: una *Lucrezia* regular y, comparada ab las obras anteriors, superior. ¡Enreka y que duri!—BEN.

En lo teatro Principal ha comensat molt bé la companyia infantil de sarsuela del Sr. Bosch. Nosaltres la coneixiam ja, per haverla vist treballar en Calvo-Vico y en l' Espanyol quant encara no tenia fama en Barcelona, a pesar de que ja era bona; pero va anar a recorre 'l món, fent per casi tot Espanya un giro artístich que ha valgut molts aplausos als nens y nenas que tant bé 's portan y que fan honor al director Sr. Bosch.

Aquesta companyia ha tingut merescut y satisfactori éxit en las obras que fins ara ha posat en escena, y que son presentadas ab propietat y bon gust.

Respecte al Circo, voliam dir alguna cosa de la obra *De la noche a la mañana*, qu' encara no hem sentit, y quant l' altre vespre hi anábam, vam saber qu' havia susprés temporalment las representacions que avuy han de tornar a comensar.

Romea: repertori vell y ¡*Viva 'l divorci*!, que diverteix, fan lo gasto.

La germana gran segueix agradant en *Novetats*, ahont per ara no han presentat cap mes obra nova.

Eldorado segueix sent lo predilecte del públich aficionat al treball petit de la sarsuela, sens dubte degut a la activitat de la empresa y dels artistes que no descansan pera presentar aquellas obras que mes bon éxit logran en Madrid.

ARXIU LIRICH-DRAMÀTICH
DE
BONNIN GERMANS
COPISTERIA DE VERS Y MÚSICA
Se serveix per tot Espanya a preus baratos
Carrer de Vidre, 2. quart. Barceona.
Despatx cada dia, fins a las 10 del vespre.

Polvos de jabon perfumado
— PARA AFEITAR —
FÁBRICA
DE RAMON PUIG Y HUMBERT
Calle del Sanco, n.º 1. CANET DE MAR
Paquetes de peso 400 gramos a 1 peseta cada uno, y al por mayor, 25 por ciento de bonificación

El monaguillo, á pesar de darsen la 104 representació, obté l'aplaus del públich, y mes ne té encara, mes llegitim y fundat, *El mismo demonio*, obra ben recomenable per la música del infatigable mestre Chapi.

Karrarion es un espectacle de Quaresma, perque es magre, y la empresa del *Tivoli*, ahont s' ha donat á conèixer, no 'n treurá gran resultat. Es una obra mansa y de poca sombra, que permet alguna ocasió de lluhiment als principals cantants y á la graciosa nena Pérez Cabrero, que canta molt bé un aria y una barcarola.

Gayarre, no funciona. ¡Llástima!

En lo *Circo Equestre*, la pantomina *Cendrillon*, batejada ab lo nom de *El jardin encantado*, ha agradat forsa, y agrada y agradará.

P. DE R.

Lo Foment Catalanista ha experimentat la sensible pérdua de un de sos mes entusiastas socis. La mort ha tallat en lo millor de sa joventut lo fil de la vida de 'n Narcís Serra, á qui 'l Foment debía en gran part la idea executada de sa fundació.

En Serra, com la casi totalitat dels socis del Foment, perteneixia á la classe obrera y era catalanista per temperament. Una demostració de com ell pensaba y de com ab ardor sabia exposar sas ideas entre sos companys, creyem es la carta que d' ell publicarem en lo número 54 de aquest setmanari, ab motiu de la fúnebre cerimonia del enterro del malaguanyat Narcís Roca.

Lo de 'n Serra, tingué lloch lo día 13 del corrent en lo cementiri vell, assistint al acte gran número dels seus consocis y algunas representacions: un de nostres redactors hi portá la de LO TEATRO CATALÀ, y se l' hi conferí l' honor de dur una de las glassas que penjaban del fèretro, damunt del qual destacaba una corona ab cinta catalana, costejada per la citada societat com á darrer tribut al company y al correligionari.—Una vegada en lo cementiri, lo Sr. Fuster, vis-president del Foment, pronunciá una conmovedora oració fúnebre, recordant la vida del finat.

Lo cos de Narcís Serra fòu embolcallat ab las cintas barradas que adornaban la corona. Y d' aquell modo se procedí al enterrament del cadavre.

Donem nostre sentit pésam á la familia del difunt, y acompanyem als socis del Foment Catalanista en son dol per la pérdua de tant bon company.—B. S.

BELLAS ARTS

SALÓ PARES.—Lo passat diumenge tingué lloch l' inauguració de la Exposició de Pintura, Escultura y Dibuix que, com de costum, se fa cada any en aquesta época qu' avans era de grans firas pera nostra capital.

Lo espayós saló està ple d' obras, totas ellas recomenables per una ó mes qualitats; mes contadas son las que s' emportin desde la primera impresió al

visitant y lo detinguin llarga estona en sa contemplació. La época de transició peroque passa l'art, se va marcant cada día mes en las obras que s' exposan y 's demostra clarament en lo exposat ara en lo conegut local del carrer de 'n Petritxol.

Ab molta justicia està en lloch preferent un quadre de 'n Ramón Ribera, notable com tots los seus perlodibuix y colorit. A son costat està un quadret de 'n Llimona, nota simpática d' assumpto y ben sentida de color com altras molts ja conegudas del distingit artista.

En la part destinada á la escultura, crida l' atenció dels visitants lo San Joan de Déu obra de don Agapito Vallmitjana, que fòu exposat ja en la pasada Exposició general de Pintura del darrer Maig. Excusem dirne res pera no repetir los elogis qu' allavoras li prodigarem.

Mereixen nostres plácems també, dos caps; un del Atché y l' altre degut á un novell artista d' Olot, qual nom no recordo.

En aquesta exposició s' hi veuhen dos dibuixos fets en l' any 1857 per en Mariano Furtuny.

En lo vinent número parlarem detingudament de las altras obras exposadas, adelantant per ara aquesta impresió pera no privar d' ella á nostres lectors de fora ciutat.—U. D. O.^a

REPERTORI SELECTE

JOCHS FLORALS

Amor es vida.

(Poesia de D. Silvino Thos y Codina, premiada ab la Flor natural en los de 1860.)

¡Ay de mí, que dos cors que s' estiman
son dos rams qu' en un arbre units creixan,
y dos rams així units ¡ay! s' esqueixan
si aparterlos per forsa se 'ls vol.
(Lo Gayter del Llobregat.—ANYORAMENT).

I

Del palau en una cambra,
á la hora en que mor lo sol,
plora la trista comptesa
la marxa de son espós:
que al pensar que va á la guerra,
y que pot trobar la mort
lluny dels brassos de qui l' ama,
s' ánima 's cobrex de dol,
y ab la forsa del plorar
se li mitx parteix lo cor.
Lo compte, que trist com ella
no cerca ni trob' consol,
suspirant lo front li besa
y li diu ple de tristor:
—Esposa mèra, ja Déu sian!
¡Déu vulla darvos conhort!
Mos vassalls van á la guerra
tantost dispuntí 'l nou jorn,

CÁPSULAS MORRUOL TÓNICH RECONSTITUYENTS

DEL DOCTOR PARELLADH

compostas de Morruhol (principi actiu del c. le fetje de bacallá)

PEPTONAT DE FERRO ó HIPOFOSFITOS DE CALS Y SOSA

La gran popularitat que en poch temps han lograt las Cápsulas del Dr. Parellada y l' ús constant que 'n fan los metjes, son lo millor testimoni d' aquest remey eficaç y conegut ja en tot Espanya.

LAS CÁPSULAS TÓNICH RECONSTITUYENTS

s' administran ab éxit en las clinicas de la Casa de Misericordia, Casa de Caritat y en los hospitales de Santa Creu y del Sagrat Cor, ahont han sustituit ab ventajá al oli de bacallá, de tant difícil y repugnante administració.

Preu de la capsula de 40 cápsulas, pessetas 2-50. Venta al engrós, farmacia d' Escriba (Fernando VII); á la menuda, en totas las farmacias

y enrugallats tots m' aclaman
per llur compte y llur senyor.
La causa es santa, ma vida;
¡ho mana 'l Rey! ¡Dèu ho vol!
sols deu puig quedar-se 'n casa
quí no conegue 'l valor.
En mon pit poso la creu,
me calso 'ls durs esparons,
embrasso l' escut dels avís,
y empunyo lo clar pendó:
marxo tòst cap á la gloria!...
Si moro la mort dels bons
ton cor sia mon sepulcre,
en ell guarda mon recort;
mès si viu del camp ne torno,
cenyint garlanda de llor,
á rendir vindré á tas plantas
garlanda, vida y honors.
Mes pensa sempre, estimada,
que, així en vida com en mort,
tú seràs sempre senyora,
tú la reyna del meu cor.

La hora soná! No es possible
que 'm detinga en aquet lloch.
Esposa mèva, ¡à Dèu siau!
¡Dèu vulla darvos conhort!

II

Cent voltas lo astre del dia
mostrá á la terra sa cara,
dès que 'l compte fou marxat
á la guerra ab sa mainada.
—*¡Ay de qui se 'n va y no torna!*
¡Ay de qui 's mor de anyoransa!—
Mès ¡ay! de la grèu comptesa,
á qui res la cansolava;
perque 's consum si no plora,
y las llágrimas la matan,
que son llágrimas de foch
que tot quant tocan abrasan.
—*¡Ay de qui se 'n va y no torna!*
¡Ay de qui 's mor de anyoransa!—
Era nit, nit de feresa,
en que 'l vent de las montanyas,
espantant als aucellets,
als aucellets que s' amagan,
bramant baixava, y las flors,
las floretas desfullava,
arrencant feréstechs sons,
sons de mort á las campanas.
Un corb tal volta escapat,
fart de carn, de la batalla,
de la torre del homatje
al cim del marlet s' agafa,
esclata un xiscle, y los cels,
responent á s' amenassa,
retronan per tots cantons
y lo llamp la terra ratlla.
—*¡Ay de qui se 'n va y no torna!*
¡Ay de qui 's mor de anyoransa!—
Cuatre almugavers forsuts
que venen de la crosada,
en aquell tan grèu instant

pel pont del castell entravan:
tres patjes al devant venen
per férlos hi lluminaria:
en llurs espatllas portant
mal guarnit un llit de llansas,
tristos y muts los soldats
ja n' entravan per la plassa;
de la plassa del castell
vers la capella marxavan:
allí posan sobre un túmbol
un cós mort de una llansada,
y á la Verge dels Dolors
n' hi encenen set roijas llántias.
—*¡Ay de qui se 'n va y no torna!*
¡Ay de qui 's mor de anyoransa!—
Des que lo corb ha xisclet
la comptesa ja finava;
quant ven entrar als seus patjes
l' ànima á Dèu ha donada.
—*¡Ay de qui se 'n va y no torna!*
¡Ay de qui 's mor de anyoransa!—
¡Pau á qui 'l mata lo amor!
¡Gloria á qui mor per la patria!

(La colecció de «Repertori Selcete» comensa en lo número 55.)

REPERTORI DE FORA

S. Andreu de Palomar, 15 Desembre.

Avuy si que crech en mí obligació dedicar quatre ratllas á la funció última donada en nostre teatro per la companyia dels senyors Panadés y Perelló; no sols perque va ser extraordinaria ab la cooperació de la incomparable Dicka, y no sols per l' éxit obtingut, sino perque aquest éxit fou alcan-sat en obra important del repertori catalá.

No implica que no fos obra moderna. Va ser lo drama del Sr. Ferrer *Las reliquias d' una mare* que, en mitj dels seus defectes, té situacions molt boques é inspirats parlaments d' armoniosos versos, com també escenas cómicas intercaladas ab acert en diversos passatjes.

La Srta. Panadés va dir ab molt sentiment lo paper de Maria; y respecte als actors, déch felicitar al galan Sr. Panadés per l' interpretació justa que va donar á la part de Martí, fentse aplaudir en lo según acte, y també dech citar ab elogi al Sr. Perelló fent constar que va desempenyar ab gracia y maestría lo paper de Joanet.

Molt bé estigué 'l Sr. Rousset en lo de Blay y 'l Sr. Cazorla estaba molt segur en lo de traidor don Eduardo; y com aqueixos actors van ser ben secundats per los demás artistas y pe 'l nen Cazorla, la representació fou una de las mellors qu' hem vist aquesta temporada.

La entrada era molt numerosa, y 'l públich va estar satisfet del espectacle demostrantho ab sos aplausos.—Y.

¡Desengany!

A la Srta. Antonieta Castellvi.

En l' aygua d' una galleda
la lluna s' hi retrataba:

Carme, 33

Máquinas de cu-sir, máquinas de fer mitja

SANTASUSANA

PREUS SENS COMPETENCIA

Aparatos para pendre dutxas.

Taller pera adobar tota classe de máquinas — Se ven á plassos y al comptat

Carrier del Carme, 33.—BARCELONA

Carme, 33

passá un nen d'ella á la vora
y al véurerla vá exclamarne
ab alegría:—¡Ja es meva!
Ara sí que no t'escapas.
—¿Qu' es?—vá dir un altre nen.
—¿Qu' ha de ser? que tinch tancada
la lluna dins la galleda
y me l'emportaré á casa.—
Y sense pensarhi més,
ab dalé volgué agafarla:
ficà la mà á la galleda,
y se vá trobar..... ab l'aygua
que, per sa mà remoguda,
la lluna no retrataba.

Aixís mateix se disolen
las ilusions més rosadas
qu' alhagan la juvenesa;
puig, que, molts cops, al tocarlas
lo cor d'ellas ambició,
fan, com ne vá fer en l'aygua
de la galleda, la lluna
quant lo nen volgué agafarla.

JOSEPH M. FELIU

REUNIONS PARTICULARS

LA LUZ DEL PORVENIR.—Grat recort deixá en aquesta Societat la representació de la sarsuela *Marina*, quina ressenya férem en lo número anterior.

Son moltes las mostrás de agraïment y simpatia que per aquest notiu ha rebut lo Sr. Oliveras que la concerta y dirigi. Com á proba patent de lo dit, lo Sr. Oliveras ha sigut obsequiat ab un preciós quadro á la pluma, degut al artista Sr. Carrasco, regalat junt ab la següent carta firmada per los senyors que desempenyaren los principals papers.

«L'exit d'aquesta lo debem á vosté.

Los aplausos que 'ns ha tributat la concurrencia, no 'ns perteneixen, per lo qual no fem més que recullirlos y trasmétreis á vosté que ab son talent ha conseguit fer artistas improvisats á modestos aficionados que aprofitan aquest acte pera donarli una proba de admiració.

«Ab sa paciencia, major que la de Job, ha lograt que brillessin ab tot esplendor en «La Luz del Porvenir.» las hermosas notas que Arrieta escrigué en *Marina*

D'ellas ha nascut l'entusiasme en lo públich, la satisfacció en nosaltres y una fulla que podrá afegir á sa corona de artista.

Roseta Forcada.—Agustí Vergés.—Tomás Mary.—Enrich M. Mrilla.—Crespo.—R. Tomás.»

ROGER DE FLOR.—Dissapte tinguérem lo gust de assistir á la vetllada que doná aquesta important Societat.

Lo programa siguié escoltat per distingida concurrencia que ab aplausos y aprobacions va celebrar casi tots los números.

Son mereixedors de mencionarse per haverse distingit en la part literaria y en la musical, la

Srta. Sellés y los Srs. Rozas, Blazquez, Prats, Calvet, Gonzalez, Clavé, Camaló, Serrat, Sellés y Maymí. Terminá la vetllada ab ball de Societat.

CLARÍS.—La funció que aquesta Societat doná diumenge per la tarde siguié agradable y divertida.

De rebot—primera de las dugas pessas que 's posaren en escena—obtingué nn bon desempenyo per los Srs. March, Boada y E. Bové á quin cárrech estigueren los tres únichs personatges que hi surten.

Sigüé l'altra *A cá 'la modista*, original del Sr. Asmarats, que siguié interpretada ab acert per la Srta. Garrido y Srs. March, Bové, Torrus y Vives, per lo que foren recompensats ab aplausos, rebentlos al final junt ab l'autor que ab insistencia siguié demanat.

Segons noticias, aquesta Societat posará en escena en una de sas próximas funcions, lo preciós drama *Batalla de Reynas*.

LOPE DE VEGA.—Ab públich numerosíssim, en lo que hi dominaban elegants senyoretas hermosejant ab sa bellesa l'aspecte de l'espaiosa sala, doná aquesta Societat funció diumenge á la tarde.

Se posaren en escena dugas pessas. *A primera sangre* es lo títol de una de ellas y lo de l'altra, *L'amor es cego*, original del conegut escriptor C. Gumá, que obtingué un ben cuidat desempenyo, acertant perfectament los personatges la Srta. Vila, y los Srs. Sábata, Sanz y Galve.

CENTRE COMICH LÍRICH.—Ab satisfacció végerem en una funció que aquesta important Societat doná en lo teatro de Novetats, que era un dels números del programa una obra catalana que per cert obtingué desempenyo ajustat, lo qual val la pena de tenirse en compte, per lo ayrosos que á n'aquest género poden surtirne, molt mes que en obras castellanas.

¿Perqué, donchs, no procura la Junta qu' ab freqüencia figurin obras del teatro regional en los programas de las lluhidas funcions que organisa?

J. XIMENO.

SECCIÓ DEL GRACIÓS

¡La décima!

Planys d'un sereno que fa versos.

No puch véurer cap cantar,
no m'encisa la quintilla,
no m'xoca la seguidilla
y un terceto 'm fa plorar.

La silva no sé pintar,
ni tampoch la octava real;
no m'agrada 'l madrigal;
en sonets sóch un pastera...
Sols m'engresca en gran manera
la décima..... per Nadal.

MAYET

LA GRAN EXPOSICIÓ

poema festiu en XXV cants y escrit en varietat de metros per

JOHN MOLAS Y CASAS

Un tomo de 270 planas ilustrat ab 210 dibuixos y grabats de R. MIRÓ FOLGUERA
3.ª edició.—Preu, 5 pessetas.—Se ven en las librerías y en la Admintració de la Galeria Molas y Casas
Hospital, 12 y 14, 2.ª—BARCELONA

Lo que m' has dat

Al veure 't ja 'l primer dia
vas donarme mon consol;
mes tart, quant ja 'ns coneixiam,
me vas doná un sí amistós;
després, conversa amorosa
y per fi, tot lo teu cor.

Vas donarm' la mà ab promesa
de casori un altre jorn,
y entre mil y mil paraulas
y abrassadas y petons,...
m' he casat ab tu, nineta;
aixís es que m' ho has dat tot:
fins m' has dat—y es la gran pena—
una sogra com un lleó.

Cantar.

Me vas dí al ferte un petó
que no ho digués á ta mare:
déu ser perque vaig endúrmen
la farina de la galta.

MAYET.

Epigramas.

Jo coneix un matrimoni
que per cert es molt xistós.
Ell se diu Pau Suro y Boni,
y la mullé, Pepa Tr.s.
Pero 'l qu' es més divertit,
(y aixó es tant cert, que us ho juro)
es que ella al firmá un escrit
posa «Pepa Tros de Suro»

MARQUES DE LAPA.

Una dona 's lamentaba
de que no tenia fills,
y un senyó, escoltantla, deya:
—Y sa mare ¿n va tenir?

J. SABATER.

—Vaig aná al teatro ahir
á las onze ben tocadas
y ja no hi havia entradas;
aixís es que vaig tenir...
—De comprar salida, ¿es clar!
—¡Qu' ets tonto, sembla mentida!
¿Perqué comprá una salida,
si l' que buscaba era entrar?

MAYET

Cantars biligües

*Mas fácil es que se cuenten
las arenillas del mar....*
que 'ls diners que déch al sastre
desde.... que no 'l vull pagar.

*No temas, no, que descubra
que tu ventana escalé....*
sinó m' espavilaria
lo teu pare, y no 'm convé.

D. BARTRINAGA.

SALÓ DE DESCANS

Aplegats al rededor de la taula del restaurant Colon molts amichs del poeta dramátich D. Angel Guimerá, celebraren son retorn de Madrid ab un sopar espléndit. L' acte tingué lloch la nit del 14, y los comensals foren uns 150. Com en tots los actes d' aquesta naturalesa, hi hagué diversos brindis.

Dias avans de celebrarse l' ápat, entre diversos catalanistas se comentaba lo fet de estar apuntats pera concórrer á tal festa, personas que forman part de agrupacions que fins ara se miraban com á adversarias, y prenent peu d' aixó, 's creya que lo dinar á Guimerá fora important per las declaraciones que en ell farian los Srs. Soler, Domenech, Guimerá y altres... renaixent allí la tant buscada y frustrada *unió*; (essent aquesta una de las causas de que resultés numerosa la assistencia). Com no vá resultar res de lo esperat, tot va decáurer y aixís se explica la fredor que va reguar una vegada iniciats los brindis, y dóna també lo que hem dit, la clau del perqué los tals brindis van resultar descompassats y de cap transcendencia.

Lo catalanisme no ha adelantat rés ab l' acte del restaurant Colon, y la amistat mes ó menos duradera dels Srs. Soler y Guimerá, que donará per resultat fer alguna comedia del segon de dits autors en lo teatro catalá de Romea, será l' únich fruyt que donará lo esperat banquet, per la rahó de que fón un acte purament particular en lo qual cada concurrent se representaba á n' ell sol y prou.

*** La empresa del teatro públich de Sant Andreu disposa una notable funció pera demá á càrrech de la societat coral «Paz y Esperanza.» Estará composta dels coros *Los xiquets de Valls* y *Una fontada*, dirigits pe 'l mestre Cassadó, y ademés la companyia posará en escena 'l drama *La muerte civil*, baix la direcció del galan Sr. Panadés, y 'l juguete cómich catalá *Diners ó la vida!*, ensajat per lo graciós Sr. Perelló.

*** En dita peblació de Sant Andreu de Palomar, la vetlla del 24 del actual y en lo teatro de la societat «La Ilustración», s'estrenará un drama catalá en tres actes y en vers, titulat *L' angel de fanch*. La nova obra es original del jove poeta don Ignasi Iglesias, fill de la mentada població.

*** Un jove y reputat pintor de aquesta capital está acabant, per encàrrech del Centre Catalá, un quadro de grans dimensions pera adorno de la testera del espayós saló d' actes de la primera de nostras societats catalanistas.

L' assumpto escullit pera dita obra, creyem cridarà vivament la atenció de quants ayman las glorias catalanas.

*** En las votacions que darrerament han tingut lloch pera nombrar los set mantenedorés que forman lo Consistori dels Jochs Florals de 1892, han triunfat los senyors següents: D. Ramón Picó y Campamar, Mestre en Gay Saber. *President*.—D. J. Pereda, escriptor castellá.—D. Pau Font y de Rubinat (de Reus).—D. Joseph Piu y Soler.—Don Francisco Alió.—D. Ernest Moliné, *Secretari*; quedant suplents D. Víctor Brossa, Mossen Joan Segura, D. Joseph Puig y D. E. Prat.

*** Segons nostres informes, que creyem certs,

ESPAY PER' ANUNCIS

1.ª òpera de Bretón *Fray Garin* se cantarà en lo Liceo durant la Primavera, y hi pendrán part la Trazzini, Guerrini, Valero y Fabri. Las decoracions novias seràn quatre.

** Lo jove y aventatjat artista D. Mateu Balasch va sortir lo dimecres en direcció á Roma, á fi de continuar sos estudis al costat de son mestre Enrich Serra.

** S'estàn realisant variass obras en lo teatro Principal de Gracia, á fi de donar fácil surtida als espectadors en un cas d'incendi.

** En lo Foment Protector de la velina vila segueixen las funcions setmanals en días de festa. Ultimament va representarse *El Registro de la policia* y *La cabina de Tom* ab molt aplauso. Pera demà anuncian *De mala raza*. ¿No podrian disposar alguna funció catalana?

** En lo teatro Romea preparan lo nou drama *Lo Bressol de Jesús ó Los Pastorets*, d'un aplaudit autor, ab decorat que 's pinta expressament pera presentarlo ab propietat. No hi faltará concurrencia.

** La aventatjada tiple catalana Srta. Huguet y 'l tenor Sr. Bertran estàn contractats en un dels teatros de Caracas.

** Continúa instalat lo bussó en lo carrer de la Unió, 2. ahont pot depositarse la correspondencia al Administrador.

Certamen teatral catalanista

Composicions rebudas en Secretaria:

N.º 7. DIGALI BARRET DIGALI SOMBRERO, pesa en un acte y en vers.—Lema: ¿*Enrich Jaume ó Jaume Enrich?*

La candidatura proposada per l' autor pera formar part del Jurat, es la següent:

- D. Joseph Maria Aruan.
- D. Conrat Roure.
- D. Francisco Miquel y Badia.
- D. Joseph Pin y Soler.
- D. Alfons Guasch.

S' admeten composicions fins al dia 31 del corrent mes.

Barcelona 18 Desembre 1891.—*Per la Redacció, lo Secretari, JOAN PERELLÓ Y ORTEGA.*

CAVILACIONES

ROMBO

.

Sustituir los punts per lletres de modo que llegidas vertical y horizontalment diguin: 1.ª ratlla, consonan; 2.ª, peix; 3.ª, carrer de Barcelona; 4.ª, poble català; 5.ª cosa pera escriure; 6.ª, nom de dona; 7.ª, vocal.

PREUS

de tarifa pera publicar anuncis en aquet periodich

Tot lo peu de plana. . . dos pessetas per inserció
 Dos anuncis en plana. . . una » » »
 Tres anuncis en plana . . 75 céntims » » »
 Fent l' inserció per un trimestre s' hi fa rebaixa

ANAGRAMA

Al teatro Principal
 Van sentir cantar la Tot
 Los senyors Tot y Total.
 J. INVERNAL.

TRENCA-CAPS

D. L'uis Amala y Paialá
 ABOGAT
 Carrer de Aragó n.º dos ters pis
 Barcelona.

Formar ab las lletres de aquet sobrescrit, los noms de 11 carrers de Barcelona.

JOSEPH M. FELIU.

TRENCA-CLOSCAS

ROSA SUJOL REMEDA

Formar ab aquestos noms, lo titol d' un drama català, lo nom del seu autor y lo del teatro en que fou estrenat.

J. FRANQUESA.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1	2	3	4	5	6	7	8	Carrer de Barcelona		
6	7	5	6	5	4	8	»	»	»	
1	6	2	7	4	8	»	»	»	»	
3	5	6	6	8	»	»	»	»	»	
8	3	5	3	»	»	»	»	»	»	
3	7	6	Tractament anglés							
6	5	Musical								
1	Consonant									

S. UERDÑA.

PROBLEMA

Una persona té varias bolas en las mans. Si 'n passa una de la mà dreta á la esquerra, quedan las dugas mans ab igual número de bolas cada una, y si 'n passa una de l' esquerra á la dreta, aquesta té doble número de bolas que aquella. ¿Quantas bolas té á cada má?

M. GALIF.

Soluciones á las cavilaciones del número 57

Anagrama: *Faust, fusta.*

Xarada: *Ganduleria.*

Las han endevinat los Srs. Paipiras, Q. A. de Palla, Bernat de Casas, Catalá, Andalus del Clot, Uerdna Mosso del Tramvia, J. Invernal, Joffoll, y Cintet Barrera y Cargol.

Los cinch primers poden passar á recullir la colecció completa de LO TEATRO CATALÀ.

Als que envihin, endevinadas, las soluciones del número d' avuy y del de la setmana entrant, se 'ls regalará com á premi. un exemplar de cada una de las obras qu' hem publicat per folletí.

Correspondencia particular

J. M. Feliu: ja estará content.—S. Vallsmedella: ha d' exercitarse mes á versificar; lo remés no va.—Arnades: *Temps perdut* ho es realment; tant que no pot insertarse.—Mayet: gracias dels *Xiribechs*.—S. Uerdna: gracias del trenca-closcas.—J. Burgas: *Lo porró y la barretina* no la van considerar prou bonica: som franchs.—Joseph Castells: no hi ha inspiració.—Joffoll: busqui un altre pseudónim y potser farà milló 'ls versos.—J. Pujol Brull: si no fos tan llarga 'l complauríam prompte. Ab tot, procurarem ferho.—Cintet Barrera: gracias: alguns surtirán.—J. Balaguer: no tenim puesto pera tots. Son molts los que envian y á tots hem de contentar. Despres, lo qu' ara 'ns queda seu, es lo que va menos be. Envihin mes. ¡Ah! y vegi la fireta quo va en lo número avuy.—P. Roses: be la xarada; lo demes, no.—J. M. Monfort: no ho llejirem fins demà. Dimecres veurá si 'ns ha agradat.

Tipografía Susany y Companya, Muntaner, 36.

PAPER DE FUMAR PLANAS

Marca registrada

Depósito: Unió, 2.—BARCELONA

